

40 DANA ZA ŽIVOT

14. dan, 11. listopada 2022.

Nakana:

Molimo za sve izvršitelje pobačaja i sve one koji rade na mjestima gdje se vrše pobačaji, da osjete nemir u svojim srcima u vezi svog rada te krenu u traženje Istine.

Sveto pismo:

„Daleko od vas svaka gorčina, i srdžba, i gnjev, i vika, i hula sa svom opakošću! Naprotiv! Budite jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprostio.“ (Ef 4, 31 - 32)

Razmatranje:

Milosrđe: Svjetlo u tami (2. dio)

Izvan Isusa Krista postoji samo - veliko ništavilo. Na originalnoj slici, zanimljivo, ta je tama zapravo tamno sive boje, gotovo kao neka gusta magla. Ne tražimo Život ondje gdje ga nema! Budimo svjesni magluštine koja vlada svijetom i koja nas može odvesti u tamu. Magla i sivilo života izdržavaju se jedino kada u njih uvedemo života Krista.

Sjeti se: Juda je „otišao u mrak“ (Iv 13, 30) s posljednje večere...

Gospodin je sav satkan od ljubavi (možemo reći sa *Svetim pismom*: „satkan (već) u majčinu krilu“ (usp. Ps 139, 13); tama je pusta mržnja.

Gospodin nam zrakama svojega milosrđa pokazuje jedinu sigurnu „stazu života, puninu radosti u svojoj prisutnosti!“ (Ps 16, 11)

U *Pismu* čitamo da će Gospodin doći kao „lopov u noći“ (usp. Otk 16, 15) onima koji nisu budni. Neka nas drže budnima zrake Božjega milosrđa! Gospodine, smiluj nam se!

On je i kao onaj Zaručnik koji u ponoć dolazi po svoju zaručnicu (usp. Mt 25, 6). U ponoć, kad je najgušći mrak. Ponekad nam „duša leži u prašini“ (Ps 119, 25) i osjećamo se kao da smo u nekoj „ponoći“ osjetila. To može biti i pohod milosti te upravo tada treba zavapiti Božjemu milosrđu!

Evo nevjerojatnog dokaza Božjeg milosrđa: usprkos tami koja je po grijehu zavladała svijetom i odbacila Pomazanika, Kralja i Sina Božjega, Gospodin oprašta i ne odustaje od davanja svjetla ovom svijetu!

Najviše svjetlosti primaju i njome svijetle u svijetu oni koji su najbliži Isusu Kristu, oni koji hode putem svjetlosti i kleče pred Gospodinom obasjani zrakama njegova srca.

U crkvama diljem svijeta pred svetohraništima sjaje tzv. vječna svjetla. To je maleno svjetlo koje u mrklu mraku crkve rasvjetljava dio oltara i tabernakula, a pruža vidljivost onomu koji hoda tim prostorom te sigurnost i utjehu. Maleno svjetlo već je velika stvar.

Tu naizgled lako objašnjivu, a ujedno i neobjašnjivu tamu možemo promatrati i radikalno drugačije, kao neku „veliku tišinu“ koja nosi i pozitivno: Isus toj (teškoj) šutnji savršeno čuje tvoj i moj vapaj, našu molitvu, naše jecaje i dozivanje njegova milosrđa! U toj dubokoj tišini i ja najbolje čujem Božji glas! Ta me tišina podsjeća na šapat i šutnju u ispovjedaonici. I ondje je mrak, pun dostojanstva i svetosti. Moji grijesi ostaju u mraku ispovjedaonice. Izlazeći iz tame i šutnje ispovjedaonice, izlazim na svjetlo i više ne moram ponižen šutjeti. Sada mogu vikati o Kristovoj pobjedi nad svojim tamama!

Primijeti da je „sadržaj“ slike zapravo samo i sam - ISUS. Na nekim slikama Božjeg milosrđa postoji cvijeće, vrata, pločice, prozori... Na toj izvornoj slici postoji isključivo samo on, Isus. Jednostavno, naša usredotočenost treba ostati jedino na njemu. Tada sve dobiva svoj smisao. „Samo je Bog dovoljan!“ (sv. Terezija Avilska)

ulomak iz knjige „Vidljivi Bog, O tajnama slike Božjeg milosrđa“, o. Marko Kornelije Glogović

Molitva:

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu, kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova, amen.